

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail vfm@vfm.dk

KVJ/ J.nr. 2008-8541

Dato: 28. november 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 4. november 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 33 (SOU Alm. del), stillet efter ønske fra René Skau Björnsson (S).

Spørgsmål nr. 33:

"Ministeren bedes kommentere vedlagte artikel "Er de splittergale?" i Muskelkraft nr. 2008/5."

Svar:

Den kommunale sagsbehandling skal give mening. Den skal baseres på de nødvendige oplysninger om borgerens forhold og ikke snage i borgernes privatliv på et usagligt grundlag. Det er dog heller ikke min oplevelse, at snageri og emsighed er dagens orden i kommunerne. Men når artiklens forfatter mener, at relationen mellem kommunen og borgeren bør vurderes ud fra devisen, "så lidt kontakt som muligt", så må jeg erklære mig uenig. Den bør i stedet altid vurderes ud fra en målsætning om "så høj kvalitet som muligt".

Borgernes forventning til kommunerne bør være, at der træffes afgørelse på det bedst mulige grundlag. Det vil jeg holde kommunerne fast på. Kvaliteten af sagsbehandlingen skal være høj, især når det gælder støtte til personer med handicap eller særligt udsatte. Her har kommunerne ansvaret for, at alle får den hjælp, de har brug for, og en god og ensartet sagsbehandling i alle kommuner er en vigtig del af borgernes retssikkerhed. Derfor er det ikke en løsning at slippe tøjlerne og bevilge støtte uden en ordentlig oplysning af borgerens forhold, sådan som det foreslås i artiklen. I stedet skal vi insistere på, at der med det kommunale selvstyre følger en forpligtelse til at sikre høj kvalitet for herigennem at sikre borgernes retssikkerhed.

Det har dog aldrig været tanken, at dækningen af fx nødvendige merudgifter som følge af et handicap skulle udvikle sig til en øvelse i detailkontrol. Dæk-

ning af merudgifter ved den daglige livsførelse tildeles ud fra størrelsen af ansøgerens *sandsynliggjorte*, nødvendige merudgifter som følge af funktionsnedsættelsen. Det har således ikke været hensigten at fokusere på at kontrollere faktiske udgifter.

I regeringens arbejde med afbureaukratisering er det da også blevet klart, at såvel de centralt fastsatte regler som kommunernes praktiske tilrettelægning af sagsbehandlingen kan være kilder til unødigt bureaukrati.

Det betyder, at vi bør se på om centrale regler kan gøres mere smidige og mindre bureaukratiske. Med regeringens afbureaukratiseringsinitiativer fokuserer vi netop på dette. På handicapområdet har Velfærdsministeriet bl.a. sat fokus på reglerne for befordring, reglerne om støtte til køb af handicapbiler og en styrket it-understøttelse af sagsgangene. Men det betyder også, at der skal sættes fokus på kvalitet i den kommunale sagsbehandling.

Helt overordnet set er det vigtigt, at vores afbureaukratiseringsbestræbelser også skal kunne holde på langt sigt, så vi forebygger, at nye kommunale problemsager fører til ny central regulering.

Karen Jespersen

/ Karin Ingemann